

ПОРЕДИЦА
ГЕНЕАЛОГИЯ

ЗНАЕТЕ ЛИ?

КАК ДА ИЗСЛЕДВАМЕ
СВОЯ РОД

Антоанета Запрянова

Издательство

Петър Николов - Карлово

Карлово 2019

Антоанета Запрянова

**ПОРЕДИЦА
ГЕНЕАЛОГИЯ
Знаете ли?**

**КАК ДА ИЗСЛЕДВАМЕ
СВОЯ РОД**

Издателство

Петър Николов - Карлово

Карлово 2019

©2019 Антоанета Георгиева Запрянова
Издателство Петър Николов - Карлово ЕООД
ISBN: 978-619-91334-0-8

Предпечат и печат - Рекламна къща ДиоМира

Поредица Генеалогия
Знаете ли?

Запрянова, Антоанета Георгиева.
Как да изследваме своя род. 298 с. Карлово.
Zapryanova, Antoaneta Georgieva. Do you know?
How to Research Our Kin. 298 p. Karlovo.

Отговорен редактор: проф. д-р д-р Лолита Николова
Рецензенти: проф. д.и.н. Манчо Ангелов Веков
проф. д-р Йорданка Маринова Гешева

Дизайн на корицата - Свиленка Атанасова
Печатана в България. Printed in Bulgaria

ГЕНЕАЛОГИЯТА – НАУКА БЕЗ ГРАНИЦИ

„Питаш ме за него, щом те интересува, нека постъпва като генеалозите – ще започна с родителите му“ – пише гръцкият философ Теофраст /372-287 г. пр. Хр./ в своите анализи върху човешките характери. А днес, в нашите самоанализи не се ли питаме често кои са нашите деди, на кого приличаме, какви са роднините, как да открием корените? Книгата на А. Запрянова „Генеалогия или как да изследваме своя род“ дава отговор на тези и още много въпроси, които възникват в любородното дирене.

Генеалогия = родословие = родознание – три понятия, които имат един смисъл: проучване и описание на историята на рода като кръвно-родствена последователност на поколенията, имащи общ пра...прародител, наричан родоначалник. Но проучване, което не постига само подреждането на имената на нашите дядовци и баби, прадедовци и прабаби. Летописът на рода разкрива живота на предци и потомци, документира и съхранява родови традиции, наследствени професии, психофизически характеристики, прояви на героизъм – на бойното поле или на трудовия фронт и още, и още факти от живота на рода като част от живота на селището, на народа.

С книгата си „Генеалогия или как да изследваме своя род“ авторката предлага на всеки да стане изследовател на своя род, защото родоописанието предизвиква размисъл, самопознание, самочувствие, но то става и частица от историята на народа.

Само достоверното родословие е ...на ползу роду. А за да бъде такова, то трябва да се гради върху информация, съхранена по един или друг начин в архивните документи – писмени, веществени, устни. Къде да ги търсим, как да ги интерпертираме? Читателят ще намери отговор на тези въпроси. Всички знаем, че историческите превратности в българската съдба са имали като последствия и унищожаването на паметниците – писмени и веществени,

документирали народния бит и душевност. А при тяхната честа липса родоизследователят „ще направи“ сам документалните свидетелства чрез интервюто и анкетата. Не е лесно и отговорността е голяма, защото трябва да приемем ролята на следовател. В книгата ще откриете опорните точки, за да „изиграете“ добре ролята.

След трудното, но същевременно и приятното дирене, ще откриете документите, съхранили необходимите родословни факти. Тогава идва ред на тяхната подреба, за да обрисувате живота на всеки потомък, а после да го подредите в родословното дърво.

С книгата „Генеалогия или как да изследваме своя род“ читателят ще влезе свободно и в други светове на научното знание. Ако издиреният документ, съдържащ родословна информация, е датиран не по съвременния григориански календар, а по друга летобройна система, то на помощ идват формулите за преизчисление или съпоставителните таблици с така наречената „ера от сътворението на света“, индиктиона, мюсюлманския, еврейския, арменския календар.

Родоизследователят не може да бъде специалист по всичко, но богатата библиографска информация в книгата може да ориентира всеки, ако желае да задълбочи своето проучване. Много от термините на различните области на знанието, имащи отношение към родословието, са ключови думи, които подпомагат тези, които ще търсят повече информация чрез Интернет. Например ономастиката – наука за името /лично, фамилно, родово, селищно/; сфрагистиката – изследваща печатите; филигранологията – наука за водните фабрични знаци в самия лист, върху който е изписан или печатан старинния текст; графологията – доказваща индивидуалността на почерка и подписа на всеки индивид и т.н. знания, които ще направят генеалогичното повествование по-достоверно и обективно.

Достоверност и обективност – това е необходимото условие, за да се превърне направеното от вас родословие

в документ, съхранил родовата памет за идните поколения. И за поука – като човешка мярка в живота на хората, обуславян от биологичните закони на природата и моралните норми на обществото. С това си призвание се ражда генеалогията в зората на нашата цивилизация. Отначало като разказ, предаван от поколение на поколение, за богове и герои, тотемни и легендарни предци, после като описание на династични и аристократични родове, през XX век знатните рамки се разчупват и родословните „фотографии“ се превръщат в масово хоби. Днес наричат генеалогията „наука без граници“.

Ст. н. с. д-р Божидар ДИМИТРОВ, директор на Националния исторически музей (София, 2003 г.)

КЪМ ЧИТАТЕЛЯ

Живеем в динамично време. Живеем в свят, определян като глобално село. Държавните граници в нашето XXI столетие вероятно ще останат като контури върху географските карти, но без функцията на бариери за човешкото общуване. И, ако демократичните ценности обладаят това общуване, ще настъпи векът на творческата хомосфера. А тя, както я определи някога големият учен Дмитрий С. Лихачов, „е сферата на живота на човека, сферата на създадената от него култура, нравствена среда, без която той престава да бъде човек.“¹

Различни са футурологичните картини на земното съществуване през III хилядолетие – от роботизацията на личността до връщането към затвореното натурално стопанство чрез високите технологии /дано социалният инстинкт за самосъхранение подсказва най-доброто/. Във всички случаи обаче индивидът ще запази чувството за принадлежност към семейство и род. Защото винаги ще има татко и мама, дядо и баба, прадеди. Винаги ще има чувствена нужда от родословия. Правени като хоби и като наука – те са паметта и мостът между поколенията.